

La solució al bloqueig polític de Catalunya

written by Josep Maria Loste Romero | 17 d'octubre de 2018

La solució de Catalunya és esdevenir, temporalment, un protectorat franco-germànic i coordinat des de Brussel·les, amb relacions privilegiades amb el Regne Unit. El problema dels catalans és que no som germànics ni anglosaxons, i restem impotents per deslliurar-nos del jou, de la xacra imperialisme assimilacionista castellana. Parlem poc però parlem clar. Creieu que el que argumenta Santiago Niño Becerra (la independència econòmica a través de l'Europa de les regions) podria implicar la implementació definitiva de la República Catalana?

Jo considero que no, la independència econòmica de Catalunya és més fàcil (tampoc és bufar i fer ampolles) que la independència política amb tots els ets i uts, que és on actualment ens trobem encallats i bloquejats. Al meu entendre la implementació de la independència política de Catalunya –la independència de debò– haurà de passar per un via de transició, que és la via europea. De fet, es tractaria de trencar amb el Regne Espanya, amb el vistiplau d'Europa, però no esdevenir directament la República Catalana; sinó de convertir –transitòriament– el Principat de Catalunya en un protectorat franco-germànic comandat directament des de Brussel·les i amb unes relacions privilegiades amb Londres. Lògicament això implicaria una unitat independentista, sobiranista i confederalista. Des d'aquest protectorat franco-germànic es podria preparar un referèndum legal de debò i acordat, no amb Madrid, sinó amb Brussel·les, Berlín, París i Londres. La contrapartida a Madrid, a Espanya, és que no serien expulsats de la UE, però tampoc podrien vetar l'entrada definitiva de la República catalana a la UE:

Aquesta és l'única via possible cap a la futura República

Catalana, integrada civilitzadament a Europa i amb el "blindatge" de l'euro a la butxaca de tots els catalans. Aquesta és la fórmula de la independència política i econòmica, però dintre de la interdependència d'Europa. Aquesta seria també la vertebració d'una Catalunya alliberada del tercermundisme del jou espanyolista, que exercís el paper, moderador i temperador, d'una Bèlgica o una Dinamarca en una Mediterrània molt convulsa.